

Milí rodiče,
výchova dětí není snadná věc. Je to nejnáročnější „povolání“, které vyžaduje celoživotní tvrdou práci, spoustu odříkání, snahu a trpělivost. Ne vždy se nám však daří, tak jak bychom si představovali. Při výchově dětí je tedy každá rada dobrá. Přečtěte si zajímavý článek psycholožky Blanky Pöslové z vysílání Radioporadny Českého rozhlasu.

Mgr. Miroslava Fišerová
zástupkyně ředitele školy

Tolerantní výchova ničí dětem hodnoty. Jsou nezvladatelné, zlé a ničeho si neváží

Dáváme dětem příliš prostoru, příliš široké hranice, naopak málo řádu a pevnosti. Všeho příliš je špatněFoto: [RGBStock.com](https://www.rgbstock.com)

Shovívavá výchova končí špatně. Děti, kterým rodiče nevymezili hranice, mají problémy se sebeovládáním. Chybí jim motivace, disciplína a odpovědnost.

Vidí jenom svoje potřeby a ke svému okolí jsou lhostejné. O příliš benevolentní výchově jsme v rozhlasové Radioporadně mluvili s klinickou psycholožkou Blankou Pöslovou.

Dnešní děti rozhodují o všem. Kdy půjdou spát, co si vezmou k jídlu, jak dlouho budou na počítači. Ruší u stolu, když si rodiče povídají, skáčou jim do řeči. Očekávají, že budou centrem dění. A pokud nejsou věci podle jejich představ, vztekají se a jsou agresivní.

„Dáváme dětem příliš prostoru, příliš široké hranice, naopak málo řádu a pevnosti. Všechno PŘÍLIŠ je špatně. Tak jako není dobrý bezpočet zákazů a příkazů, není správná ani nadměra volnosti, což je dnešní trend,“ říká psycholožka Blanka Pöslová.

Od rákosky k anarchii

Zatímco v 50. letech vládli v rodinách despotičtí otcové až přespříliš tvrdou rukou, dnes tu naopak máme hodně benevolentní matky. Přístup ve výchově se změnil hodně po sametové revoluci. Společnost se překloupila do druhého extrému.

„Rodiče o svém přístupu k potomkům přemýšlí. Čtou psychologickou literaturu a dávají přednost tomu, aby bylo jejich dítě vychováváno svobodně. Nechtějí zasahovat do jeho osobnosti a něco mu diktovat,“ popisuje současné tendence Blanka Pöslová a doporučuje, aby všechny knihy

rodiče brali s nadhledem. Každý by si měl vybrat jen to, co je mu blízké a co podle svého uvážení považuje za dobrou radu.

„Tisíckrát si mohu přechíst, že bych měla být ve vedení syna nebo dcery pevnější. Pokud se ale sama pro to vnitřně nerozhodnu a nezačnu to důsledně uplatňovat, nic se nestane,“ vysvětluje Blanka Pöslová.

Rodiče musí být za své dítě zodpovědní

Proč je špatně, když jde dítě spát, jak si samo určí? Co je špatného na tom, že si řekne, co chce jíst? Protože malé dítě neví, co je správné. Nemá tušení, proč by mělo jít do postele v osm hodin večer a jíst zdravě. Tohle všechno musíme naše děti naučit – pevně a láskyplně. „My rodiče jsme zodpovědní za to, k čemu děti vedeme a směřujeme,“ zdůrazňuje Blanka Pöslová.

Co se zákonitě stane, když si dítě může dělat, co chce? Zkouší víc a víc. Navíc se v poslední době zřetelně ukazuje, že takto vedené děti jsou agresivní.

„Stává se, že rodiče neztlumí první vlnu, kdy potomek snaží prosazovat svoji vůli násilím. Dokonce se nechávají od svých tříletých dětí bít a připadá jim to roztomilé. Jenomže to vede k tomu, že se děti začnou násilnický prosazovat všude,“ říká Blanka Pöslová. To způsobí, že tvrdě narazí v sociálních vztazích. Neznají hranice a netuší, kam až mohou zajít. Nemají respekt vůči svému okolí. Myslí si, že jejich emoce a potřeby jsou jediné na světě.

„S překvapením zjišťují, že i ti druzí něco chtějí a potřebují, ale nejsou schopní to sladit. Mají problém se přizpůsobit v jakémkoliv kolektivu. Neumí se ovládat a strádat,“ vysvětluje Blanka Pöslová.

Ach, ta technika!

Mnozí rodiče jsou nešťastní z toho, kolik času tráví jejich děti na počítači nebo mobilním telefonu. Pokud se pokusí užívání techniky regulovat, tvrdě narazí na odpor. Příkladem je příběh posluchače Libora, který zavolal do Radioporadny. Jeho šestiletý syn dostal pod stromeček tablet. V momentě, kdy rodiče po něm chtějí, aby ho odložil, reaguje nepřiměřeně agresivně.

„Nejdůležitější je nastavit striktně pravidla používání. Když dáte dítěti k Vánocům tablet, musíte počítat s tím, že se bude při odebrání vztekat. V té chvíli mu nabídněte jinou aktivitu. Když na to nepřistoupí, nechte ho být. Ať se klidně vzteká. Přestaňte s ním komunikovat a tablet mu rozhodně nevracejte. Nikdy neustupujte. Vy rozhodněte, kolik času denně bude s tím tabletem vaše dítě trávit. U šestiletého dítěte doporučuji maximálně dvě půlhodiny za den,“ radí klinická psycholožka Blanka Pöslová.

Desetileté dítě dokáže celý den sedět u počítače. Jakmile ho rodič nevyžene k jiné aktivitě i přes jeho nelibost, škodí jeho zdraví. Tak jako ve škole platí pravidlo, že se při vyučování nesmí používat mobilní telefony, měli bychom mít jasná pravidla i doma.